



DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

Gdańsk, dnia 12 grudnia 2012 r.

Poz. 4216

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NK-III.4131.11.2012.KSŁ WOJEWODY POMORSKIEGO

z dnia 7 grudnia 2012 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) stwierdza się nieważność **uchwały Nr XXVI/81/2012 Rady Gminy Łęczyce z dnia 30 października 2012 r. w sprawie zmiany uchwały Nr XXIII/56/2012 Rady Gminy Łęczyce w sprawie uchwalenia zmian w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego dla obrębu Strzebielino, zatwierdzonego uchwałą Nr V/4/2007 Rady Gminy Łęczyce z dnia 8 lutego 2007 r.**

Uzasadnienie

W dniu 30 października 2012 r. Rada Gminy Łęczyce podjęła uchwałę Nr XXVI/81/2012 w sprawie zmiany uchwały Nr XXIII/56/2012 Rady Gminy Łęczyce w sprawie uchwalenia zmian w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego dla obrębu Strzebielino, zatwierdzonego uchwałą Nr V/4/2007 Rady Gminy Łęczyce z dnia 8 lutego 2007 r.

Jako podstawę prawną podjęcia uchwały Rada Gminy wskazała przepis art. 18 ust. 2 pkt 5 i art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 15 ust. 1 i 2, art. 20 ust. 1, art. 27 i art. 29 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (j.t. Dz. U. z 2012 r., poz. 647).

Powyższa uchwała została doręczona Wojewodzie Pomorskiemu 7 listopada 2012 r.

W toku kontroli zgodności z prawem przedmiotowej uchwały, organ nadzoru stwierdził, że postanowienia przedmiotowej uchwały zostały podjęte z istotnym naruszeniem prawa.

Przedmiotową uchwałą z dnia 30 października 2012 r. dokonano zmiany, poprzez nadanie nowej treści zapisom § 2 ust. 1 pkt 17 oraz § 2 ust. 1 pkt 25 uchwały Nr XXIII/56/2012 Rady Gminy Łęczyce w sprawie uchwalenia zmian w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego dla obrębu Strzebielino, zatwierdzonego uchwałą Nr V/4/2007 Rady Gminy Łęczyce z dnia 8 lutego 2007 r.

Z uzasadnienia dołączonego do przedmiotowej uchwały wynika, że „w związku z omyłkowym pominięciem fragmentu tekstu uchwały Nr XXIII/56/2012 Rady Gminy Łęczyce (...) zaistniała konieczność skorygowania tego błędu”.

Organ nadzoru dokonując oceny w/w uchwały pod kątem jej zgodności z przepisami prawnymi, stwierdził, że narusza ona dyspozycję wynikającą z treści art. 17 w zw. z art. 27 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Zgodnie z przywołanym wyżej art. 27 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym „zmiana studium lub planu miejscowego następuje w takim trybie, w jakim są one uchwalane”. W przypadku zmiany planu miejscowego konieczne jest więc wszczęcie i przeprowadzenie całej procedury planistycznej.

Wszczęcie tej procedury następuje z dniem podjęcia przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W myśl art. 14 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w celu ustalenia przeznaczenia terenów, w tym dla inwestycji celu publicznego, oraz określenia sposobów ich zagospodarowania i zabudowy rada gminy podejmuje uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia (w tym przypadku do zmiany) miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest, stosownie do regulacji art. 14 ust. 8 w/w ustawy, aktem prawa miejscowego, a zatem jego ustalenia przybierają postać przepisów powszechnie obowiązujących, stanowiących podstawę prawną do wydawania decyzji administracyjnych. Stanowisko takie znajduje również potwierdzenie w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego, z którego to wynika, że „w ejsście w życie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w brzmieniu opublikowanym w organie promulgacyjnym, wywołuje określone skutki prawne (wiąże adresatów). Z zasady demokratycznego państwa prawa wynika, że obywatel ma prawo oczekiwać rozstrzygnięcia indywidualnej sprawy na podstawie aktu prawnego w brzmieniu ogłoszonym we właściwym organie promulgacyjnym. Obowiązkiwanie przepisu zamieszczonego w dzienniku urzędowym ma walor bezwzględny, formalny. Wynika to z celów i funkcji ogłoszenia aktu (przepisu prawnego). Z tych względów miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie może podlegać zmianie bez zachowania trybu określonego przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Gdyby dopuścić możliwość prostowania obowiązującego planu, bez zachowania ustawowej procedury jego zmiany, to wówczas niweczona mogłaby być zasada stabilności i pewności prawa, gdyż - jak już wyżej zaznaczono - miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest aktem prawa miejscowego” (vide. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 sierpnia 2010 r., sygn. akt II OSK 1488/10).

Wskazać należy, że zapisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie zawierają żadnego rozróżnienia w zakresie procedury planistycznej dotyczącej charakteru dokonywanych zmian w ustaleniach miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W konsekwencji stwierdzić należy, że wszystkie zmiany miejscowego planu muszą być dokonywane z zachowaniem procedury planistycznej, w tym m.in. wymogów określonych w art. 14 ust. 1 i 2 oraz art. 17 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Tym samym organ nadzoru stwierdził, że brak jest podstaw prawnych umożliwiających dokonywanie zmian, nawet jednostkowych, z pominięciem procedury planistycznej określonej w art. 17 w/w ustawy.

Skoro zatem bezspornym pozostaje, że kwestionowana przez organ nadzoru uchwała została podjęta z pominięciem trybu, o którym mowa w art. 17 w/w ustawy, zaś Rada Gminy Łęczyce nie zainicjowała nawet wszczęcia procesu planistycznego (art. 27 w związku z art. 14 ust. 1 i 2 w/w ustawy), to stwierdzić należy, że w przedmiotowej sprawie zaistniały przesłanki, o których mowa w art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Zgodnie z przywołanym powyżej przepisem „naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części”. W przedmiotowej sprawie uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem trybu sporządzania planu miejscowego (jego zmian), określonego w art. 17, w związku z art. 27 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 12 kwietnia 2012 r., sygn. akt II SA/Gl 745/11).

Z uzasadnienia do podjętej uchwały wynika również, iż sama Rada Gminy Łęczyce uznaje, iż podjęta uchwała to korekta, stanowiąca "skorygowanie błędu", a tym samym wymagana przez ustawę o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym procedura zmiany planu została w sposób nieprawidłowy zastąpiona uchwałą o sprostowaniu oczywistej omyłki. Artykuł 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, uprawnia gminę do stanowienia aktów prawa miejscowego na podstawie upoważnień ustawowych. Wprawdzie przepis zawarty w art. 113 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071 ze zm.) przewiduje instytucję sprostowania oczywistej omyłki pisarskiej, jednakże dotyczy ona jedynie wydawanych w postępowaniu administracyjnym decyzji i postanowień. Art. 17 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych (j.t. Dz. U. z 2011 r., Nr 197, poz. 1172, ze zm.), stanowi, że błędy w tekstach aktów prawnych ogłoszonych w wojewódzkim dzienniku urzędowym prostuje, w formie obwieszczenia, organ wydający ten dziennik, a sprostowanie nie może prowadzić do

merytorycznej zmiany tekstu aktu prawnego. Zdaniem organu nadzoru powyższe przepisy jednoznacznie wskazują, że uregulowania w nich zawarte mają zastosowanie do błędów, polegających na różnicy między tekstem przekazanym do publikacji, a tekstem ogłoszonym, a nie zaś do błędów istniejących w tekście aktu prawnego przekazanego do publikacji. Podkreślić także należy, że brak jest innych uregulowań, które można odnieść do ewentualnych omyłek w aktach prawa miejscowego, występujących na wcześniejszych etapach procesu legislacyjnego. Mając powyższe na uwadze, organ nadzoru stwierdza, że Rada Gminy w omawianej sprawie, nie jest władna do podjęcia uchwały w przedmiocie sprostowania oczywistej omyłki, zaś zmiana planu, powinna być przeprowadzona, w takim trybie w jakim są one uchwalane (vide art. 27 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym). Każdą zatem poprawkę, nawet uznaną przez organ planistyczny za sprostowanie "oczywistego błędu" należy traktować, jako zmianę planu wymagającą przeprowadzenia procedury planistycznej. Brak takiej procedury, prowadzi wprost do stwierdzenia nieważności podjętej uchwały, w całości, na podstawie art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

W przedmiotowej sytuacji należało stwierdzić nieważność przedmiotowej uchwały.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Od niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Pomorskiego

Wojewoda Pomorski

Ryszard Stachurski